

“Cursus Directe Toegankelijkheid Diëtetiek leerzamer en zinvoller dan ik dacht”

Na vijftien jaar bij een thuiszorgorganisatie in Groningen gewerkt te hebben, heeft Jelleke Kuipers sinds 2008 een eigen diëtistenpraktijk in Drachten. Als één van de eersten meldde zij zich aan voor de cursus Directe Toegankelijkheid Diëtetiek aan de HAN. In november volgde zij de tweedaagse cursus. In dit nummer leest u haar ervaringen.

Nieuwsgierig

“Zodra ik me kon opgeven, heb ik mij voor de cursus aangemeld”, aldus Jelleke. “Ik was vooral nieuwsgierig naar wat die directe toegankelijkheid zou inhouden. En ik wilde er ruim op tijd klaar voor zijn.” Vlak voordat de cursus zou starten, hoorde Jelleke dat de DTD niet per 1 januari zou doorgaan. “Ik heb toen wel even getwijfeld. Uiteindelijk besloot ik de cursus toch maar te gaan doen, zij het met een dubbel gevoel. Eerlijk gezegd vond ik de cursus leerzamer en zinvoller dan ik had verwacht. De cursus was heel praktisch en heel anders dan andere cursussen, die ik gevolgd heb. Ik vond het heel leuk om met vakgenoten te discussiëren over verschillende casussen en van hen te horen welke vragen zij zouden stellen en hoe zij over dingen denken. Het was meteen een soort interview.”

Kernachtig

“Wat ik vooral van de cursus geleerd heb, is dat je veel dingen nu al tijdens je werk doet. Alleen moet je nu in een kwartier duidelijk zien te krijgen waar een patiënt voor komt. Je moet niet direct diep ingaan op zaken, maar aan de hand van een paar korte vragen een indruk krijgen van wie je voor je aan tafel hebt. Bovendien moet je direct inschatten of jij die persoon kunt helpen. Het is een heel kernachtige manier om je vakgebied te doorlopen.”

Checklist?

Ook communicatie kwam uitgebreid tijdens de cursus aan bod. “Ik denk dat we met de directe toegankelijkheid niet achterover kunnen gaan leunen. Juist omdat verwijzingen niet meer vanzelf-

sprekend zijn, vraagt het meer van je. En dat maakt het vak ook interessanter.

Ik vond het prettig om tijdens de cursus meer te leren over rode vlaggen en pluis/niet pluis gevoel. Je hebt hiermee een duidelijk communicatiemiddel naar de huisarts toe. Ik heb nog even overwogen om thuis een checklist te maken met rode vlaggen per ziektebeeld, maar ik kwam er al snel achter dat deze lijst eindeloos zou worden. Ik denk dat diëtisten genoeg kennis en vaardigheden hebben om dit in te schatten. Het is vooral belangrijk om te kijken en luisteren naar de mens die tegenover je zit.”

Eye-opener

“Eigenlijk verwacht ik niet dat de relatie met de huidige verwijzers gaat veranderen. Ik denk dat zij gewoon zullen blijven verwijzen. Het was trouwens voor mij wel een eye-opener om te horen dat als iemand zonder verwijzing komt, je niet zo maar een rapportage naar de huisarts mag sturen. Omdat er geen verwijsrelatie is, heb je eerst de toestemming van de patiënt nodig. Aangezien ik het belangrijk vind dat artsen wel op de hoogte zijn van de dieetbehandeling, ben ik zeker van plan patiënten om die toestemming te gaan vragen.”

Nieuwe verwijzers

Jelleke heeft nog geen concrete plannen gemaakt. “Tijdens mijn consulten zitten de rode vlaggen en het pluis/niet pluis gevoel wel al in mijn achterhoofd, maar ik hoef nu natuurlijk nog niet te screenen. Ik ben me wel aan het oriënteren wat mogelijk nieuwe verwijzers zouden kunnen zijn. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan kinderdagverblijven en sportscholen.

Op dit moment werk ik al veel samen met verloskundigen en hun heb ik het natuurlijk al wel verteld. DTD maakt de drempel om te verwijzen voor hen een stuk lager.

Verder wil ik kijken of we in de regio gezamenlijk naar de verwijzers kunnen communiceren dat de DTD er komt. Ik denk dat het beter is om dit met elkaar te doen, dan dat een huisarts straks brieven krijgt van verschillende diëtisten.”

Map in de kast

Dat collega's opzien tegen de kosten van de cursus, begrijpt Jelleke. “Het is natuurlijk een hele investering, maar als je deze cursus vergelijkt met andere cursussen vond ik de kosten wel meevallen. Zeker voor twee dagen! Met andere cursussen hebben we er nog wel over gesproken of de cursus niet in één dag had gekund. Ik vond zelf die twee dagen juist zinvol. Na een eendaagse cursus had ik de map waarschijnlijk in de kast gezet en gedacht “daar moet ik nog een keer wat mee gaan doen”. Door de huiswerkopdrachten werd je gedwongen er in de praktijk alvast mee aan de slag te gaan. Misschien was het leuk geweest om tijdens de cursus van fysiotherapeuten te horen hoe zij de directe toegankelijkheid ervaren hebben, maar verder was de cursus heel compleet. Ik raad hem daarom iedereen absoluut aan!”